

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. II. Qua ratione Confessor, peccatorum meminisse debet quando ea
absolvit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

¶ *Sà ibid.*

nibus; & ut illorum, qui sæpe
confitentur, immo & in longio-
ribus, frequente populo, qui au-
res Confessoris petit; præstat
formam prædictam, verba ne-
cessaria continentem, profere-
dumtaxat.

C A P. II.

Qua ratione Confessor pec-
catorum meminisse de-
beat, quando ea
absolvit.

¶ **P**Otest frequenter contem-
gere, ut sive propter Con-
fessionem valde longam, sive
quia necesse fuit absolutionem
per aliquot differre dies;
quando impendenda sit absol-
utio, Confessor oblitus fuerit
peccatorum pœnitentis. Quo-
modo tunc erit agendum.
7

7 Communis doctrina habet duo. Primò, quod non oportet ante absolutionem nunc v. g. dandam repetere confessionem, alio tempore factam, si idem Confessor (nam si alter, debere repeti certum est) recorderetur vel peccatorum, *a* vel status pœnitentis, vel pœnitentiæ imposta; sed sufficit, si uno verbo se pœnitens accuset de omnibus, quæ prius dixerat, addendo alia, si forte de novo occurrant addenda. Ratio est, quia hæc sufficiunt ad legitimum iudicium ferendum.

a Suar de pœn d. 2. sec. 6. in fine. Cen. d. 7 du. 11.

8 Immo si confessor pœnitentiam jam imposuerat pœnitenti: nec est necesse quod meminert peccatorum, ut dictum est, nec ipsius pœnitentiæ imposta, cum satis *b* sit recordari illi fuisse confessum, dignumque iudicatum, qui absolveretur; pœnitentiam, quæcunque fuerit, jam fuisse datam; nec ipsum

b Suar. ib.

Q 2

ipsum

ipsum aliquod novum commi-
 sisse peccatum: vel si commise-
 rit; ritè nunc aperuisse: tunc
 enim poterit nullo alio requisi-
 to, absolutionem tutò conferre,
 Ratio est quia status ille reco-
 lendus fuerat ad formandum ju-
 dicium, taxandamque pœniten-
 tiam: quæ jam rite facta suppo-
 nuntur.

9 Secundò, in prædictis om-
 nibus, si contingeret priorem
 confessionem fuisse factam con-
 fessori non judici, id est, qui non
 habuisset jurisdictionem: ut si
 quis per priorem prædictam
 confessionem aperuisset pecca-
 ta sua non Sacerdoti, vel Sacer-
 doti non approbato (accidit au-
 tem id sæpè in casibus reserva-
 tis, pro quibus inferior confes-
 sor non est legitimus iudex, qui
 tamen solet audire. & deinde fa-
 cultatem à superiore recipit, ut
 absolvere in alia sequenti con-
 fessione possit, si inquam il con-

tinge

tingeret; debet deinde confessor constitutus jam legitimus iudex iterum audire peccata poenitentis; quia illa prior confessio non fuit sacramentalis, cum non fuerit iudici exhibita, ut supponimus.

Et quidem hoc certum est apud omnes Solum est quaestio, an etiam in hoc casu sufficiat poenitentem dicere in confuso; Me accuso de peccatis jam aliaminus legitima confessione narratis?

In quo rursus certum fit, si confessor illorum peccatorum notitiam habet in particulari, satis superque sufficere: *d* sicuti sufficit, si confessario, qui meum peccatum abunde scit, ut si illud vidisset, vel illud ego extra confessionem, consilii causa; illi narraffem; dicam; Me accuso de peccato, quod vidisti, vel de quo consilium dedisti.

Q 3

Quare

*c De Lug.
d. 16. de
poen sect.
13. § 3.*

d Id. ib.

e *Ibid.*

f *Ibid.* &
Gaspar
Hurt. d. 8.
de poen.
diff. 8.

Quare quæstio est dumtaxat; An si tunc confessor recordationem tam distinctam non haberet, sufficeret tamen notitia aliqua in confuso? Respondeo varia hic aliquantulo minutiora tradi à nonnullis, e pro praxi satis sic in hoc eventu, quando confessio prior peracta est coram non iudice (nam pro aliis, quando prior confessio fuit facta sine dolore, vel non integrè, si supponatur legitimo iudici expolita, locum non habet hæc quæstio, & consequenter non est tunc necessariò in particulari repetenda confessio) regulariter sufficere f si dicat pœnitens: Accuso me de peccatis in priorè illa confessione recensitis. Ratio breviter est, quia jam confessor hoc modo resumere poterit distinctam cognitionem status pœnitentis, & ex vi hujus distinctæ cognitonis, jam factæ sacramentalis, absolvere Quod

si non
 quen
 si resu
 hanc
 nitent
 quam
 prædi
 ficiat
 pœnit
 pœnic
 novam
 sionem
 tunc r
 moria
 cedat
 ex ill
 quæ n
 non su
 stinctè
 exhibe
 ex hac
 lata a
 ctam;
 tra san

si non resumeret (ut certè frequenter occurrit) tunc satis erit si resumat confusam; vel si neque hanc resumeret; postulet à pœnitente confessor notitiam aliquam mediam, seu confusam prædictam peccatorum/quæ sufficiat ad iudicium formandum, pœnitentiamque taxandam: nec pœnitentem cogat distinctam, novamque peccatorum confessionem afferre. Ratio est, quia tunc regulariter excitabitur memoria confessoris, ut non procedat ad dandam pœnitentiam ex illa priore cognitione sola, quæ non fuit sacramentalis, & non sufficeret, quia peccata distinctè debent iudici legitimo exhiberi; sed ex utraque, id est ex hac præsentì confusa, ut relata ad illam priorem distinctam; id quod in re morali nostra satis superque est.

Q 4

CA,